

Publicerad 2023-08-10 22:04 av Rivotril

Minns du mig trots alla år som gått?

Vandrar du ensam än idag?

jag finner några ord inom mig

som jag burar in i en cell

som jag sparar till dagar

jag tror blir min död

rädslan inom mig

att förlora dig igen

fast jag inte ens vet

om jag fått dig tillbaka

brinner

så jävla starkt

i min lilla själ

Glömmer du mig mer

eller mindre

för varje dag som går?

och jag undrar nu

vem som äger dina tankar

När min själ i ultrarapid imploderar

Om och om igen

Drömmer jag endast om din hand i min

Och din famn om mig

När hon sa till mig att jag är blind

Såg jag förbi henne och så långt

Att till och med ditt ljus syntes

Och jag undrade vad hon menade då

För vad är kvar

När jag

Slösade bort mig till förfall

Lämna mig aldrig baby blue

som jag så kallt lämnade dig

för pulver och smärta

för att få förlora på riktigt

Och jag har lärt mig nu vad smärta är

Hur man bryter ned en person i molekyler
Och jag har lärt mig nu vad allting innebär
Hur smärtsamma händer kan vara

Så jag skriver ett brev där jag säger förlåt
Förklarar varför jag är inlåst ikväll
Bränner det som mina armar blev
Av bränd plast och metall
För att ge igen på någon mer

Slaget mot mitt huvud tog en bit
Av själen och av min kärlek till världen
För allt jag önskade vi kunnat vara
Försvann med suboxone
och någon annans tramadol

Står framför altaret ikväll
På knä med blodiga sår
Med kniven mot halsen
Tänder jag en cigarett
Ber om ursäkt tusen gånger
Och känner huden spricka

Tänker på dig när tårarna rinner
Tänker på dig när kärlen brister
Tänker på dig när jag vet att jag dör
Och när jag vaknar igen lever jag
(Alltid på samma plats)

Grå moln
suddar ut
friheten
och jag vill ha dig
i mig
hela
jävla
tiden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rivotril med Poeter.se id #121910 innehar upphovsrätten